

Arrest

nr. 303 399 van 19 maart 2024

in de zaken RvV X

X / VIII

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
 Colburnlei 22
 2400 MOL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2023 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 april 2023 die een einde stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlagen 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 28 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat E. STESENS, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster treed op 24 september 2020 in Brazilië in het huwelijk met een Belgische man, waarna zij op 27 oktober 2020 een aanvraag indient voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op 18 mei 2021 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.2. Op 15 december 2020 dient ook verzoeker – de zoon van verzoekster – een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische stiefvader. Op 29 juni 2021 wordt verzoeker eveneens in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Op 8 september 2022 spreekt de rechtbank van eerste aanleg van Turnhout de echtscheiding uit tussen verzoekster en haar Belgische echtgenoot. De echtscheiding wordt op 10 januari 2023 overgeschreven in de registers.

1.4. Op 12 april 2023 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie om een einde stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden van verzoekers. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De in hoofde van verzoekster genomen beslissing luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: [A.R.W.]

Voorna(a)m(en): [R.]

Nationaliteit: Brazilië

Geboortedatum: [1980]

Geboorteplaats: [...]

RRnr.: [...]

Verblijvende te: [...]

Reden van de beslissing:

Betrokkene bewam het verblijfsrecht naar aanleiding van haar aanvraag gezinshereniging van 27.10.2020 in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. Zij werd op 18.05.2021 in het bezit gesteld van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht als echtgenote van de Belg [W.J.F.L.] ([...]) met wie zij zich vestigde.

Op 08.09.2022 sprak de Rechtbank van Eerste Aanleg van Antwerpen, afdeling Turnhout de echtscheiding uit tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Overeenkomstig art. 42quater, §1,4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.

Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd zij op 07.02.2023 verzocht haar individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of zij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd 09.02.2023 door de stad Turnhout aangetekend naar betrokkene verzonden. Omdat de zending terugkeerde, werd ons schrijven op 07.03.2023 nogmaals per gewone brief aan betrokkene overgemaakt. Betrokkene maakte daarop de volgende stukken over:

- Registratiebewijs huurovereenkomst*
- Attest van gezinssamenstelling*
- Attest van verblijfplaats met het oog op een huwelijk*
- Inschrijvingsformulier Nederlandse lessen*
- Attest geen financiële steun OCMW Turnhout*
- Arbeidsovereenkomst met Het Poetsbureau (onbepaalde duur vanaf 12.09.2022)*

De aan betrokkene betekende brief vermeldde voorts: "Voor zover er nog geen uitsluitel werd gegeven met betrekking tot bovenstaand onderzoek, dient u onze dienst zo spoedig mogelijk op de hoogte te brengen van alle (relevante) wijzigingen van uw situatie. U dient uw dossier te actualiseren tot aan de ontvangst van het resultaat van bovenstaand onderzoek /tot aan de ontvangst van de F+-kaart."

Wat betreft de uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, §4, 1e lid, 1° tot en met 4° van de wet van 15.12.1980, dient het volgende te worden opgemerkt:

Betrokkene voldoet niet aan het geval onder 1°. Zij huwde op 24.09.2020 met de referentiepersoon en diende op basis van dit huwelijk haar verblijfsaanvraag in. Op 08.09.2022 werd de echtscheiding tussen betrokkene en de referentiepersoon uitgesproken. Het huwelijk heeft geenszins drie jaar geduurd.

Bij gebrek aan gemeenschappelijke kinderen, kan gesteld worden dat de uitzonderingsgronden zoals voorzien in art. 42quater, §4, 2° en 3° eveneens niet van toepassing zijn.

Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. In het dossier zit wel een mail van de politie waarin staat dat zij op 06.09.2022 tussenkwamen naar aanleiding van een discussie tussen betrokkene en haar toenmalige echtgenoot. Er werd verklaard dat sedert de echtscheiding werd aangevraagd er wel meer discussies waren. De politie kon geen verwondingen vaststellen. De discussies die er zouden zijn geweest moeten dan ook gezien worden in het stuklopen van de relatie. Bovendien voert betrokkene zelf geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat zij zich in het toepassingsgeval onder 4° bevindt. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, §4, 4° eveneens niet op haar van toepassing is.

Betrokkene voldoet aldus aan geen der uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, §4, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene kwam op 22.10.2020 aan in de Schengenzone. Op 27.10.2020 vroeg zij het verblijfsrecht aan Betrokkene verblijft nu dus ongeveer tweeënhalf jaar in het Rijk, wat nog een relatief korte periode is.

Gelet op het feit dat ze nog niet zo lang in België verblijft, is het niet onredelijk te stellen dat ze nog een zekere mate van voeling moet hebben met de Braziliaanse samenleving, met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. In ieder geval voert betrokkene zelf geen elementen aan met betrekking tot de mate waarin zij banden heeft met haar herkomstland dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing. Betrokkene is tewerkgesteld voor Het Poetsbureau, wat zonder meer een positief element is. Echter, het hebben van een job en bijhorend inkomen is geen afdoende bewijs van integratie in die zin dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg kan staan, gezien dit een voorwaarde is om een min of meer menswaardig bestaan te leiden, niet alleen voor betrokkene zelf, maar ook voor haar zoon, dewelke zij, gelet op zijn eigen beperkte tewerkstelling als student en het feit dat hij thans nog school loopt in het middelbaar onderwijs, vermoedelijk ten laste heeft. Bij gebrek aan contra-indicaties dient daarenboven geconcludeerd te worden dat de leeftijd en de gezondheidstoestand van betrokkene toelaten dat zij ook in het land van herkomst kan worden tewerkgesteld. Betrokkene is op economisch actieve leeftijd en kan haar opgedane werkervaringen en de wil om te werken aanwenden in het land van herkomst om aldaar aan de slag te gaan. Betrokkene legt een inschrijvingsformulier voor Nederlandse taallessen voor. Er blijkt echter niet uit het dossier dat zij de lessen effectief volgt. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het volgen van een inburgeringstraject met bijhorende taallessen verglicht is in België. Het kennen van de regiotaal, de plaatselijke cultuur en gebruiken zijn nodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Betrokkene toont bijgevolg met voormeld stuk niet aan dat zij geïntegreerd is in België in die mate dat het een beëindiging van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Ook uit het feit dat betrokkene thans een eigen woning huurt kan niet worden besloten dat haar graad van integratie in België het behoud van haar verblijfsrecht zou rechtvaardigen. Betrokkene voorziet daarmee slechts in haar basisbehoeften. Het is volstrekt logisch dat men, waar men ook verblijft, naar een geschikte woonplaats zoekt. Voor zover betrokkene met dit huurcontract nog wat anders zou willen aantonen, dient opgemerkt te worden dat de door haar voorgelegde stukken daaromtrent geen uiteenzetting bevatten.

Wat betrokkenes gezinssituatie betreft dient te worden vastgesteld dat zij thans samen met haar meerderjarige zoon op hetzelfde adres verblijft. Gelet op het feit dat de zoon nog school loopt en slechts beperkt als student tewerkgesteld werd, kan verondersteld worden dat hij financieel nog ten laste van zijn moeder is. Echter wordt de gezinscel tussen betrokkene en haar zoon door deze beslissing ongemoeid gelaten. Ook het verblijfsrecht van haar zoon werd heden in toepassing van artikel 42quater, §1 van de Vreemdelingenwet beëindigd. Het staat betrokkene en haar zoon vrij om hun gezinsleven elders verder te zetten alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven.

Betrokkene legt een attest van verblijfplaats met het oog op een huwelijk voor. Er worden echter geen stukken voorgelegd waaruit zou moeten blijken met wie betrokkene wenst te huwen, of er reeds een aangifte werd gedaan, sedert wanneer betrokkene met die niet nader bekende persoon een relatie zou hebben ... Bij gebrek aan informatie kan de DVZ niet oordelen of deze nieuwe relatie van die aard is dat zij een voortgezet verblijf zou rechtvaardigen.

Betrokkene heeft geen minderjarige kinderen met verblijfsrecht in het Rijk.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat ook betrokkenes gezinssituatie geen hinderpaal vormt voor het beëindigen van haar verblijfsrecht.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Haar F-kaart dient gesupprimeerd te worden."

De in hoofde van verzoeker genomen beslissing luidt verder als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: [A.R.P.]

Voorna(a)m(en): [R.]

Nationaliteit: Brazilië

Geboortedatum: [2004]

Geboorteplaats: [...]

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te: [...]

Reden van de beslissing:

Betrokkene bekwam het verblijfsrecht naar aanleiding van zijn aanvraag gezinshereniging van 15.12.2020 in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. Hij werd op 29.06.2021 in het bezit gesteld van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht als stiefzoon van de Belg [W.J.F.L.] ([...]) met wie hij zich vestigde.

Thans is de situatie volledig gewijzigd. Op 08.09.2022 sprak de Rechtbank van Eerste Aanleg van Antwerpen, afdeling Turnhout de echtscheiding tussen betrokkene's moeder en de referentiepersoon uit. Op 11.09.2022 werd betrokkene samen met zijn moeder ingeschreven op een afzonderlijk adres.

Gelet op het wegvallen van de familieband met de referentiepersoon vanaf 08.09.2022 en gelet op het feit dat nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene sedertdien nog op enige wijze afhankelijk zou zijn van zijn toenmalige stiefvader, kan besloten worden dat er sedert 08.09.2022 geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging van betrokkene met de Belgische referentiepersoon.

Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.

Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 08.02.2023 verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd hem per aangetekend schrijven dd. 09.02.2023 betekend.

Betrokkene maakte daarop de volgende stukken over:

- Attest gezinssamenstelling
- Attest geen financiële hulp OCMW Turnhout
- Schoolattest schooljaar 22-23
- Lidkaart Volley Vlaanderen
- Arbeidsovereenkomst voor studenten

De aan betrokkene betekende brief vermeldde voorts: "Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart."

Wat betreft de uitzonderingsgevallen voorzien in artikel 42quater, §4, 1e lid, 1° tot en met 4° van de wet van 15.12.1980, dient het volgende te worden opgemerkt:

Betrokkene voldoet niet aan het geval onder 1°. Op 15.12.2020 diende hij een aanvraag gezins-hereniging in om zich met zijn toenmalige Belgische stiefvader te vestigen. Op 08.09.2022 sprak de Rechtbank van Eerste Aanleg van Antwerpen, afdeling Turnhout de echtscheiding tussen betrokkene's moeder en de referentiepersoon uit. Op 11.09.2022 werd betrokkene samen met zijn moeder ingeschreven op een afzonderlijk adres.

Gelet op het wegvallen van de familieband met de referentiepersoon vanaf 08.09.2022 en gelet op het feit dat nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene sedertdien nog op enige wijze afhankelijk zou zijn van zijn toenmalige stiefvader, kan besloten worden dat er sedert 08.09.2022 geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging van betrokkene met de Belgische referentiepersoon. Betrokkene is dus geenszins drie jaar met de Belgische referentiepersoon gezamenlijke gevestigd geweest.

Betrokkene heeft geen minderjarige kinderen met verblijf in het Rijk. De gevallen onder 2° en 3° zijn aldus niet op hem van toepassing.

Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, §4, 4° eveneens niet van toepassing is.

Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

Betrokkene kwam op 15.12.2020 in België aan en diende diezelfde dag zijn verblijfsaanvraag in, nu dus ongeveer tweeënhalve jaar geleden. Betrokkene verblijft dus nog maar een relatief korte periode in België.

Gezien betrokkene nog niet zo lang in België verblijft is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de Braziliaanse samenleving, met de taal, de cultuur en de lokale

gebruiken aldaar. In ieder geval voert betrokkene zelf geen elementen aan met betrekking tot de mate waarin hij banden heeft met zijn herkomstland dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing. Gelet op het feit dat betrokkene thans nog school loopt in het middelbaar onderwijs en op het feit dat hij slechts beperkt tewerkgesteld was als student, kan verondersteld worden dat hij nog ten laste is van zijn moeder, die zelf tewerkgesteld is voor Het Poetsbureau. Zijn economische situatie noopt thans niet tot het behoud van zijn verblijfsrecht.

Betrokkene zit in het tweede studiejaar van de derde graad Lichamelijke opvoeding. Er kan aldus worden aangenomen dat hij het Nederlands in zekere mate beheerst. Echter volgt daaruit geen mate van integratie op sociocultureel vlak dewelke zich zou verzetten tegen het nemen van deze beslissing. Het kennen van de regiotaal, de plaatselijke cultuur en gebruiken zijn nodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven.

Verder is betrokkene ingeschreven bij Volley Beerse. Of betrokkene ook actief aan de verenigings-activiteiten deelneemt, blijkt niet uit het dossier. Voor zover betrokkene hier een vrienden- en kennissenkring zou aan hebben overgehouden, dient opgemerkt te worden dat hij contacten kan onderhouden met hen via moderne communicatiemiddelen of middels periodieke bezoeken voor zover hij en zijn moeder zich genooddaakt zouden voelen het Rijk te verlaten. Er blijkt verder niet uit het dossier dat betrokkene op professioneel niveau de volleysport beoefent, noch dat hij zijn sport niet meer zou kunnen beoefenen indien hij er voor zou kiezen het Rijk te verlaten, waar deze beslissing hem geenszins toe verplicht.

Wat betrokkenes gezinssituatie betreft moet thans vastgesteld worden dat hij samen met zijn moeder ingeschreven staat. Echter werd het verblijfsrecht van zijn moeder op 12.04.2023 beëindigd in toepassing van artikel 42quater, §1, 1e lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, is betrokkene vermoedelijk nog financieel afhankelijk van zijn moeder. Deze beslissing raakt echter niet aan hun gezinscel. Het staat hen vrij zich elders te vestigen, alwaar zij voldoen aan de binnenkomst- en verblijfsvoorwaarden. Er bestaat echter geen afhankelijkheidsrelatie meer tegenover de referentiepersoon, noch blijkt dat betrokkene een relatie zou hebben met een in België verblijvend persoon. Van minderjarige kinderen is geen sprake. Betrokkenes gezinssituatie vormt dan ook geen bezwaar voor de beëindiging van zijn verblijfsrecht.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn F-kaart dient gesupprimeerd te worden."

2. Over de rechtspleging

Nu de bestreden beslissingen nauw samenhangen en de door verzoekers, moeder en zoon, ingediende beroepen zo goed als identieke middelen bevatten, is het in het belang van een goede rechtsbedeling aangewezen de beide beroepen samen te behandelen (RvS 14 juli 2003, nr. 121.596; RvS 2 februari 2009, nr. 190.056).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 42quater en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het motiveringsbeginsel. Zij zetten hun middel uiteen als volgt:

"Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Doordat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid besluit tot weigering van de verlening van het tijdelijk verblijf, om volgende redenen (stuk 1):

[...]

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid het verblijfsrecht van [verzoek(st)er] dan ook beëindigde nu [verzoek(st)er] niet meer aan de voorwaarden zou voldoen tot verblijf in het Rijk en evenmin zou hebben aangetoond, conform artikel 42quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet, sociaal, cultureel en economisch geïntegreerd te zijn, noch dat [hij/zij] aan één van de uitzonderingen zoals gesteld in artikel 42 quater § 4 zou voldoen;

Dat artikel 42 quater van de wet van 15.12.1980 als volgt stelt:

[...]

Dat [verzoek(st)er] uitzonderingsregel, zoals voorzien in artikel 42 quater, §4, 4° aanhaalde en met name de schrijnende situatie waarin [zij / hij en zijn moeder] zich bevond, welke werden aangevuld met stukken waaruit haar tewerkstelling en het verwerven van voldoende bestaansmiddelen bleek;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid evenwel, hoewel in de bestreden beslissing wordt gesteld [van de moeder van verzoeker] dat er politietussenkomsten noodzakelijk [waren], deze afwimpelt als zijnde discussies kaderend in het stuklopen van de relatie;

Dat de leefsituatie waarin [verzoekers] dienden trachten te overleven, evenwel dermate schrijnend was, dat [verzoekster] depressie ontwikkelde, waarvoor behandeling middels tussenkomst van de huisarts, diende te worden opgestart;

Dat de behandelende arts inderdaad als dusdanig verklaart:

“Ondergekende huisarts verklaart dat bovenvermelde patiënt op 20.06.2022 bij mij op raadpleging geweest is ikv depressie na scheiding. Zij kreeg hiervoor een behandeling met antidepressiva.”

Daarnaast raadpleegde [verzoekster] tevens het CGG in januari 2022, omwille van de ernstige hulpvraag welke zij stelde;

Ook afspraken bij de politiediensten dienden te worden ingeboekt;

Dat het voor [verzoekers] dan ook totaal onduidelijk is en desbetreffend ook geen enkele motivering wordt verleend waarom, nu er geen fysieke verwondingen konden worden vastgesteld, de tussen-komsten bij hogervermelde hulpinstanties worden weggewuifd als zijnde normaal bij het einde van een relatie;

Dat psychisch geweld, hetgeen weliswaar minder makkelijk meetbaar is, veel zwaarder doorweegt;

De de psychische decompensatie waaraan [verzoekster] leed en ook aan thans nog lijdt te wijten is aan de maandenlange psychische mishandelingen binnen het huwelijk; Dat verzoeker en diens moeder immers maandenlang werden vernederd, veracht en gekleineerd, en stilaan van binnenuit doodbloedde;

Dat [verzoekster] geen gelden meer ter beschikking kreeg, op de grond diende te slapen, en werd uitgemaakt voor ‘aap’;

Dat daarnaast uit alle medische verslagen blijkt dat er psychische decompensatie is ontstaan omwille van de manier waarop [verzoekers] door [de echtgenoot / stiefvader] werden behandeld;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook een brug te ver gaat, door de verklaringen van [verzoekster], welke nochtans worden gestaafd door medische attesten, zonder meer naast zich neer te leggen;

Dat dan ook minstens het voordeel van de twijfel aan [verzoekers] had dienen te worden toegekend;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de situatie waarin verzoeker zich bevond en ten onrechte de schrijnende situatie niet heeft aanvaard;

Dat [verzoekers] verder documenten voorlegde[n] waaruit [de] tewerkstelling [van verzoekster], evenals het beschikken over voldoende bestaansmiddelen blijkt, inzoverre dat dan ook aan de uitzonderings-categorie ter intrekking van het verblijfsrecht, zoals voorzien in artikel 42 quater §4, 4° is voldaan;

Dat [verzoekers] inderdaad tevens binnen de vooropgestelde termijn documenten toezond[en], welke overduidelijk de sociale, culturele, economische integratie van [verzoekers] aantonen en welke weergeven dat [verzoekster] over voldoende bestaansmiddelen beschikt, inzoverre dat er dan ook op geen enkel ogenblik om enige tussenkomst werd en zou worden verzocht;

Dat [verzoekers] verder eveneens [aantonen], door de voormelde bijgebrachte stukken, sociaal, economisch en cultureel geïntegreerd te zijn;

[Dat verzoeker het tweede jaar van de derde graad lichamelijke opvoeding volgt; Dat de leerkrachten allen meer dan lovend zijn over verzoeker en zij allen oprecht betreuren dat verzoeker en diens moeder thans hun verblijfsrecht verliezen;

Dat verzoeker zich immers dermate heeft ingezet als een zeer enthousiaste en gedreven leerling en de Nederlandse taal reeds volledig machtig is;

Het doorzettingsvermogen van verzoeker, ondanks de vreselijke situatie waarin hij zich bevond. is dan ook meer dan bewonderswaardig;]

Dat [verzoekster] [...] vanaf het ogenblik dat zij aan de slag kon, tewerkstelling heeft aangevat en steeds over voldoende bestaansmiddelen beschikte, zoals blijkt uit de neergelegde arbeidsovereenkomsten en loonfiches;

Dat [verzoekster] daarnaast Nederlandse lessen volgde, evenals inburgeringscursus, aansluiting verkreeg bij de mutualiteit, bankrekening opende en abonnementen afsloot;

Dat [verzoekers] dan ook wel degelijk [aantonen] sociaal, cultureel en economisch geïntegreerd te zijn;

Dat het tevens om humanitaire redenen volslagen onredelijk is om het verblijfsrecht van [verzoekers] in te trekken;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid het artikel 42quater dan ook schendt;

Dat intrekking van [hun] verblijfsvergunning ten overvloede, dan ook tegen alle redelijkheid zou ingaan, nu [verzoekers] zich zondermeer Belg [voelen] en zich zo ook [gedragen];

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat de bestreden beslissingen niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in allé redelijkheid werd genomen;

Dat aldus een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven wetgeving ernstig werd geschonden en de nietigverklaring van de bestreden beslissing verantwoorden;”

3.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van het evenredigheidsbeginsel. Zij verstrekken volgende uiteenzetting bij hun middel:

“Dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Dat huidige beslissing niet in evenredigheid staat met de nadelen die [verzoekers] uit deze beslissing [ondervinden];

Dat [verzoekers] immers reeds jaren in België verblijven, [verzoeker] alhier diens studies volgt en [verzoekster] tewerkgesteld is;”

3.3. Beide middelen worden, gelet op hun verknochtheid, samen behandeld.

3.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62, § 2 van de Vreemdelingen-wet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoekers het genoemde inzicht verschaft en hen aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit de door verzoekers neergelegde verzoekschriften blijkt ook dat zij zowel de juridische als de feitelijke overwegingen kennen, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

3.5. In de mate dat verzoekers aangeven niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissingen, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het eveneens ingeroepen evenredigheidsbeginsel wordt verder geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. BOES, “Het redelijkheidsbeginsel”, in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184).

3.6. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de bestreden beslissingen van de bepalingen van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. De in de voorliggende zaak relevante bepalingen van dit wetsartikel luiden als volgt:

“§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

[...]

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

[...]

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en

economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2. [...]

§ 3. [...]

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing :

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

2° of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° of indien bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid aantoonbaar tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2° het slachtoffer te zijn geweest van geweld in de familie alsook van geweld zoals bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405, van het Strafwetboek;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

3.7. In de bestreden beslissingen wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden van verzoekers beëindigd met toepassing van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet en dit ingevolge de echtscheiding tussen verzoekster en de Belgische referentiepersoon en de vaststelling dat er niet langer sprake is van een gezamenlijke vestiging van verzoeker en de Belgische referentiepersoon. Verzoekers betwisten deze vaststellingen op zich niet.

3.8. Inzake de vraag of een van de uitzonderingssituaties van artikel 42quater, § 4 van de Vreemdelingenwet speelt, waarin het verblijf niet kan worden beëindigd in toepassing van § 1, eerste lid, 4° van dit wetsartikel, betwisten verzoekers evenmin de vaststellingen in de bestreden beslissingen dat de uitzonderingsgronden 1°, 2° en 3° in hun geval niet van toepassing zijn. Zij betwisten wel dat zij niet kunnen vallen onder de uitzonderingssituatie 4°.

Verweerder oordeelde op dit punt in de bestreden beslissingen als volgt:

"Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. In het dossier zit wel een mail van de politie waarin staat dat zij op 06.09.2022 tussenkwamen naar aanleiding van een discussie tussen betrokkene en haar toenmalige echtgenoot. Er werd verklaard dat sedert de echtscheiding werd aangevraagd er wel meer discussies waren. De politie kon geen verwondingen vaststellen. De discussies die er zouden zijn geweest moeten dan ook gezien worden in het stuklopen van de relatie. Bovendien voert betrokkene zelf geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat zij zich in het toepassingsgeval onder 4° bevindt. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, §4, 4° eveneens niet op haar van toepassing is."

en

"Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, §4, 4° eveneens niet van toepassing is."

Verzoekers voeren aan dat zij zich wel degelijk beriepen op de uitzonderingssituatie van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet, nu zij zich bevonden in een schrijnende situatie van psychisch geweld. Zij

wijzen erop dat verzoekster lijdt aan een psychische decompensatie die te wijten valt aan maandenlange psychische mishandelingen binnen het huwelijk. Zij betogen dat zij maanden-lang werden vernederd, veracht en gekleineerd. Verzoekster kreeg geen gelden ter beschikking, diende op de grond te slapen en werd uitgemaakt voor “aap”. Zij stellen dat verzoekster een depressie ontwikkelde en werd behandeld met antidepressiva. In dit verband wijzen zij op een medisch attest van de huisarts van 12 mei 2023 waarin staat dat verzoekster op 20 juni 2022 op raadpleging kwam in kader van een depressie na de scheiding en zij een behandeling kreeg met antidepressiva, op een hulpvraag die verzoekster in januari 2022 stelde aan het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Kempen en op “afspraken” bij de politiediensten. Concreet voegen zij een afspraakbevestiging bij de politie op 11 augustus 2022 voor “misbruik van vertrouwen en valsheid in geschifte”. Zij voeren aan dat het voor hen “onduidelijk” is waarom de tussenkomsten bij voormelde hulpinstanties worden weggewuifd als normaal bij het einde van een relatie en benadrukken dat psychisch geweld – hoewel minder makkelijk “meetbaar” – wel zwaarder doorweegt. Zij betogen dat “uit alle medische verslagen” blijkt dat er psychische decompensatie is ontstaan omwille van de manier waarop zij door verzoeksters echtgenoot werden behandeld en hun verklaringen ter zake, ook al werden deze gestaafd door medische attesten, onterecht ter zijde zijn geschoven. Naar hun oordeel had hen het voordeel van de twijfel moeten worden toegekend en heeft verweerder onvoldoende onderzoek gevoerd naar hun situatie.

Uit het administratief dossier blijkt dat het bestuur op 9 februari 2023 een aangetekend schrijven heeft gestuurd naar verzoekers waarin hen werd meegedeeld dat een onderzoek werd gevoerd naar het al dan niet behouden van hun verblijfsrecht. Zij werden verzocht om relevante gegevens en stukken voor te leggen inzake een mogelijke toepassing van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. Het schrijven gericht aan verzoekster luidde concreet als volgt:

“In het kader van het onderzoek met betrekking tot uw verblijfsrecht volgens artikel 42quater, §1, 4° (van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en om onze dienst toe te laten om na te gaan of er aan de naleving van de voorwaarden voor de eventuele verdere uitoefening van uw verblijfsrecht is voldaan, vragen wij u overeenkomstig artikel 42quater, §5 nieuwe bewijsdocumenten over te maken.

1) Ten eerste dient u bewijzen voor te leggen met betrekking tot artikel 42quater, §1, derde alinea Artikel 42quater, §1, derde alinea stelt dat de minister of zijn gemachtigde bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening dient te houden met ‘de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong’. Deze bewijsvoering is vrij.

2) Ten tweede dient u - indien u meent hieraan te voldoen - bewijzen voor te leggen met betrekking tot de uitzonderingsvoorwaarden van artikel 42quater, §4

Immers, artikel 42quater, §4 stelt dat het in §1, eerste lid, 4° bedoelde geval ‘niet van toepassing (is):

“1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

2* of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners als bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° of indien bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid aantoonbaar tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2° het slachtoffer te zijn geweest van geweld in de familie alsook van geweld zoals bedoeld in artikelen 375, 398 tot 400, 403 of 405, van het Strafwetboek; ...”

3) Ten derde dient u - indien u meent te voldoen aan één van bovenstaande uitzonderingsvoorwaarden - aan te tonen te voldoen aan artikel 42quater, §4, vijfde alinea

“én voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen. bedoeld in artikel 40, §4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.”

U dient binnen de 30 dagen na kennisname van deze brief recente bewijzen voor te leggen die onze dienst in Staat stellen bovenstaande elementen te beoordelen.

Hoe kan u dit concreet aantonen? (opgelet: deze opsomming is niet-limitatief!)

- recht van bewaring / omgangsrecht: vb. rechterlijke uitspraak onderlinge overeenkomst + bewijs dat dit daadwerkelijk werkelijk wordt uitgeoefend
- bijzonder schrijnende situaties: vb. medische attesten, PV's, rechterlijke uitspraken, ...
- werknemer: werkgeversattest of arbeidsovereenkomst + loonfiches (m.b.t. de laatste 12 maanden)
- zelfstandige: recent bewijs van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds, dienstig voor een inschrijving in het vreemdelingenregister + recent en volledig uittreksel van de Kruispuntbank van Ondernemingen + bewijs van actuele en regelmatige inkomsten uit deze zelfstandige activiteit beschikbaar voor privé-uitgaven
- beschikker van voldoende bestaansmiddelen: recent bewijs van voldoende bestaansmiddelen (vb. bij tewerkstelling in het buitenland: arbeidsovereenkomst + loonfiches (m.b.t. de laatste 12 maanden) / bij zelfstandige activiteit in het buitenland: recent uittreksel handelsregister + bewijs van actuele en regelmatige inkomsten uit deze zelfstandige activiteit beschikbaar voor privé-uitgaven / bij uitkering: attest vanwege de uitbetalende instantie met duidelijke vermelding van de aard en regelmaat van de uitkering) + bewijs van ziektekostenverzekering: vb. geldig inschrijvingsattest mutualiteit

4) Ten vierde dient u een recent OCMW-atteest voor te leggen, zodat onze dienst zich kan vergewissen van enige steun die u al dan niet tot op heden in België heeft genoten. Het voorgelegde attest dient de bijdragen te vermelden (indien van toepassing) die tot op heden werden uitbetaald, alsook de omstandigheden waarin u steun heeft bekomen,

P.S. Voor zover er nog geen uitsluitel werd gegeven met betrekking tot bovenstaand onderzoek, dient u onze dienst zo spoedig mogelijk op de hoogte te brengen van alle (relevante) wijzigingen van uw situatie. U dient uw dossier te actualiseren tot aan de ontvangst van het resultaat van bovenstaand onderzoek / tot aan de ontvangst van de F+-kaart."

Verzoekers werd dus concreet gewezen op de mogelijkheid van een beëindiging van hun verblijfsrecht en op de relevante bepalingen van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet, waaronder § 4, 4° van dit wetsartikel. Er werd hen zeer omstandig uitgelegd welke stukken zij dienden voor te leggen, afhankelijk van de situatie waarop zij zich wensten te beroepen. Zowel uit het administratief dossier als uit de bestreden beslissingen blijkt dat beide verzoekers gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om, in antwoord op voormelde brieven, informatie aan het bestuur over te maken. Zoals vastgesteld in een nota in het administratief dossier werden de volgende documenten overgemaakt:

"Mevrouw:

- Registratiebewijs huurovereenkomst
- Atteest van gezinssamenstelling
- Atteest van verblijfplaats met het oog op een huwelijk
- Inschrijvingsformulier Nederlandse lessen
- Atteest geen financiële steun OCMW Turnhout
- Bijlage arbeidsovereenkomst met Het Poetsbureau

Zoon:

- Atteest gezinssamenstelling
- Atteest geen financiële hulp OCMW Turnhout
- Schoolattest schooljaar 22-23
- Lidkaart Volley Vlaanderen
- Arbeidsovereenkomst voor Studenten".

In zoverre verzoekers het thans wensen te doen voorkomen als zouden zij zich voor het nemen van de bestreden beslissingen hebben beroepen op de uitzonderingssituatie van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet, en in dit verband medische of andere stukken inzake door verzoekster gestelde hulpvragen of contacten met de politie hebben voorgelegd, vindt dit standpunt geen enkele steun in de stukken van het administratief dossier. Zij tonen dit ook niet concreet aan. Verzoekers wijzen wel op medische attesten, een hulpvraag bij het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Kempen en "afspraken bij politie" waarmee verweerder geen rekening zou hebben gehouden, maar er blijkt niet dat zij dergelijke documenten hebben overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissingen. Zij waren nochtans op de hoogte gebracht van de relevante bepalingen van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet en het belang om in dit verband nuttige bewijsstukken over te maken. Verzoekers' betoog dat hun verklaringen ter zake, ook al werden deze gestaafd door medische attesten, onterecht ter zijde zijn geschoven als zijnde normaal bij het einde van een relatie, mist bijgevolg evenzeer elke feitelijke grondslag.

Op basis van de stukken van het administratief dossier blijkt dat verweerder correct heeft vastgesteld dat verzoekers in het kader van de uitoefening van het hoorrecht zelf niet hebben aangevoerd dat zij zich bevonden in een schrijnende situatie in de zin van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet en zij evenmin stukken voorlegden die hierop konden wijzen. Ondanks dit gegeven is verweerder nagegaan of er hem alsnog gegevens zijn gekend die zouden kunnen wijzen op een dergelijke schrijnende situatie. Hij hield zo rekening met een mail van de politie die zit vervat in het administratief dossier in verband met een tussenkomst van de politie op 6 september 2022 naar aanleiding van een discussie tussen verzoekster en haar toenmalige echtgenoot. Hij stelde evenwel vast dat de politie geen verwondingen kon vaststellen en op basis van dit stuk geen concrete aanwijzingen blijken van een schrijnende situatie in de zin van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet.

In de mail van 6 februari 2023 van de politie van Turnhout wordt het volgende vermeld:

“Op bovenstaande 09/06/2022 om 21:50 uur zijn wij [...] belast met dienst gekoppeld aan de PZ Regio Turnhout. Wij worden gevraagd ter plaatse te gaan [...] voor feiten van huiselijke moeilijkheden. Kort relaas: Wanneer wij ter plaatse komen kunnen wij beide partijen in de keuken treffen. Beide partijen zijn rustig en hebben geen verwondingen. Het koppel heeft de echtscheiding aangevraagd en sindsdien zijn er meer en meer discussies in de relatie. Vanavond kwam [W.J.] [...] thuis van zijn werk en is het opnieuw tot een verhitte discussie gekomen met zijn vrouw [A.R.W.R.] [...]. Op dat moment heeft [A.R.] de inhoud van een glas wijn in de richting van [W.] geworpen. Het koppel heeft de echtscheiding aangevraagd en is minder dan twee jaar gehuwd mogelijks schijnhuwelijk.”

Uit de melding van de politie kan inderdaad enkel blijken dat op het ogenblik dat de politie ter plaatse kwam de echtgenoten rustig waren, dat zij geen verwondingen hadden, dat er sinds de echtscheiding was ingezet meer en meer discussies waren en dat tijdens een verhitte discussie verzoekster de inhoud van een glas wijn in de richting van haar man had geworpen. Te meer samen genomen met het gegeven dat verzoekster zelf in het kader van het hoorrecht op geen enkele wijze melding had gemaakt van een mogelijk schrijnende situatie waarin zij en verzoeker zich bevonden, kan niet worden vastgesteld dat verweerder kennelijk onredelijk handelde waar hij op basis van de voorliggende feitelijke gegevens oordeelde dat geen concrete gegevens blijken dat verzoekers zich mogelijk bevonden in de uitzonderingssituatie van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet. Evenmin blijkt dat het gevoerde onderzoek in licht van voormelde wetsbepaling ontoereikend was of niet met de nodige zorgvuldigheid werd gevoerd.

De Raad benadrukt verder dat de stukken waarnaar verzoekster thans verwijst om psychisch geweld vanwege haar ex-man aan te tonen door haar, niettegenstaande een uitdrukkelijke uitnodiging in deze zin, niet werden aangebracht voor het nemen van de bestreden beslissingen. Het attest van haar huisarts dateert van 12 mei 2023, terwijl de bestreden beslissingen werden genomen op 12 april 2023. Verder blijkt uit de bij het verzoekschrift van verzoekster neergelegde stukken dat verzoekster inderdaad reeds in januari 2022 een mail heeft verstuurd om hulp te vragen voor haar mentale situatie, maar heeft ze dit pas op 12 mei 2023 naar haar advocaat doorgestuurd. Hetzelfde geldt voor de bevestiging van de afspraak bij de politiediensten van Turnhout op 11 augustus 2022. De thans voorgelegde referentiebrieven van de werkgever waarin ook kort wordt ingegaan op de thuissituatie van verzoekster dateert ten slotte van 22 mei 2023, dus opnieuw van na het nemen van de bestreden beslissingen. Verzoekers kunnen dan ook niet dienstig aanvoeren dat verweerder hiermee onterecht geen rekening heeft gehouden of dat hiernaar onterecht geen verder onderzoek is gevoerd. Er moet ook worden geduurd dat de Raad in het kader van een wettigheidstoetsing geen rekening kan houden met documenten die verzoekers niet ter beschikking van het bestuur hebben gesteld op het ogenblik dat de bestreden beslissingen werden genomen en het niet aan de Raad toekomt deze documenten in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen.

Ten overvloede merkt de Raad trouwens nog op dat, in tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, noch het medisch attest noch de mail met hulpvraag aan het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Kempen noch de afspraakbevestiging bij de politie concreet toelaten een verband te leggen tussen verzoeksters mentale problemen en (psychisch) geweld uitgaande van haar ex-man. De afspraak bij de politie handelde over *“misbruik van vrouwen en valsheid in geschriften”*, maar zonder dat uit dit stuk kan worden afgeleid dat deze feiten zouden zijn gepleegd door verzoeksters ex-echtgenoot.

In casu tonen verzoekers bijgevolg niet aan dat verweerder ten onrechte tot zijn oordeel is gekomen dat zij niet aantoonen zich in een schrijnende situatie te bevinden, zoals wordt bedoeld in artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet, die verhindert dat hun verblijfsrecht werd beëindigd in toepassing van § 1, eerste lid, 4° van voormelde wetsbepaling.

3.9. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen leert daarnaast dat verweerder, zoals dit wordt vereist door artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, ook concreet rekening heeft gehouden

met de duur van het verblijf van verzoekers in België, hun leeftijd, hun gezondheidstoestand, hun gezins- en economische situatie, hun sociale en culturele integratie in België en de mate waarin zij nog bindingen hebben met hun land van oorsprong.

Verzoekers betogen dat zij hun sociale, culturele en economische integratie met concrete stukken hebben aangetoond. Verzoekster zelf wijst erop dat zij, zodra dit mogelijk was, is beginnen te werken en zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt die maken dat zij en haar zoon niet ten laste zullen komen van de sociale bijstand. Zij wijst nog op door haar gevolgde lessen Nederlands en een inburgeringscursus, haar aansluiting bij de mutualiteit, het gegeven dat zij hier een bankrekening opende en op abonnementen die zij hier heeft afgesloten. Verzoeker op zijn beurt wijst erop dat hij in het twee jaar van zijn derde graad lichamelijke opvoeding zit, op het gegeven dat zijn leerkrachten alleen maar lovend zijn over hem en zij allen oprecht betreuren dat hij en zijn moeder hun verblijfsrecht zouden verliezen, op zijn inzet als leerling en op het gegeven dat hij het Nederlands volledig machtig is. Verzoekers benadrukken dat zij zich Belg voelen en zich ook zo gedragen. Het is volgens hen "*volslagen onredelijk*" om hun verblijfsrecht te beëindigen, gelet op humanitaire redenen.

De Raad herhaalt allereerst dat verzoekers, voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissingen, werd gevraagd om hun individuele situatie toe te lichten in het kader van het, overeenkomstig artikel 42quater van de Vreemdelingenwet, gevoerde onderzoek naar het behoud van het verblijfsrecht ondanks de echtscheiding van verzoekster en het einde van de gezamenlijke vestiging. Zowel reeds werd gesteld, hebben verzoekers hiervan gebruik gemaakt en enkele stukken aan het bestuur overgemaakt. Er werd bovendien aan verzoekers meegedeeld dat zij hun dossier dienden te actualiseren tot aan de ontvangst van het resultaat van het onderzoek. Echter hebben zij na 20 maart 2023 geen verdere documenten overgemaakt. Zij kunnen thans niet met goed gevolg aanvoeren dat onterecht geen rekening zou zijn gehouden met elementen die zij nalieten tijdens het horen aan te brengen.

Verweerder heeft in de bestreden beslissingen rekening gehouden met de door verzoekers meegedeelde elementen. Hij heeft het gegeven dat verzoekster in België werkt, voorziet in haar eigen bestaansmiddelen, een woning huurt en staat ingeschreven voor taallessen Nederlands mee in overweging genomen. Ook heeft verweerder rekening gehouden met het schoollopen van verzoeker, de arbeidsovereenkomst als student en zijn inschrijving bij een volleyclub. Hij oordeelde evenwel dat deze positieve elementen niet wijzen op een economische, sociale en/of culturele integratie die van die aard is dat deze een beëindiging van het verblijf in de weg kan staan of maakt dat deze beslissing inhumain zou zijn. Hij motiveerde dat verzoekers nog maar ongeveer 2,5 jaar in België verblijven en bijgevolg kan worden aangenomen dat zij nog een zekere voeling hebben met de Braziliaanse samenleving en met de taal, cultuur en lokale gebruiken in Brazilië. Er liggen volgens verweerder ook geen gegevens voor waaruit blijkt dat verzoekster niet evenzeer kan werken in haar land van herkomst. Nog merkte hij op dat niet blijkt dat verzoekster daadwerkelijk taallessen Nederlands volgt, dat het inburgeringstraject met bijhorende taallessen verplicht is en dat met een inschrijvingsformulier voor taallessen Nederlands en het gegeven dat zij een woning huurt nog geen integratie wordt aangetoond die van aard is dat deze verhindert dat het verblijf wordt beëindigd. Verder oordeelde hij dat verzoeker nog ten laste is van zijn moeder en hij contact kan houden met vrienden en kennissen via de moderne communicatiemiddelen en periodieke bezoeken. Hij stelde dat niet blijkt dat verzoeker professioneel volleybalspeler is en hij deze sport ook in zijn land van herkomst kan beoefenen. In de voorliggende omstandigheden achtte verweerder het niet inhumain om het verblijfsrecht van verzoekers te beëindigen. Verzoekers gaan niet concreet in op de in dit verband voorziene motieven. Door louter aan te geven een en ander anders te beoordelen of enkel op algemene wijze te stellen dat zij geïntegreerd zijn en zich Belg voelen, tonen verzoekers niet aan dat verweerder is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding of dat hij op kennelijk onredelijke wijze tot zijn beoordeling is gekomen.

De lovende verklaringen van de leerkrachten van verzoeker werden verder niet voor het nemen van de bestreden beslissingen ter kennis gebracht aan het bestuur. De bij het verzoekschrift gevoegde verklaringen dateren alle van begin mei 2023, terwijl de beslissingen reeds op 12 april 2023 werden genomen. Verweerder had aldus geen weet van deze elementen en het kan hem daarom niet worden tegengeworpen dat hij hiermee geen rekening heeft gehouden in zijn beoordeling. Verzoekers hadden de mogelijkheid deze elementen tijdig, naar aanleiding van het horen, voor te leggen aan het bestuur, maar lieten zulks na. Er moet worden herhaald dat de Raad in het kader van een wettigheidstoetsing geen rekening kan houden met stukken die niet ter beschikking waren van het bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen en dat het niet aan de Raad toekomt deze stukken in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen.

De Raad stelt, in het kader van zijn opdracht van wettigheidstoetsing en verwijzend naar bovenvermelde bespreking, vast dat de overheid in redelijkheid tot de door haar gedane vaststelling komt dat het niet inhumain is om verzoekers' verblijfsrecht te beëindigen. Verweerder heeft bij zijn beoordeling uitdrukkelijk rekening gehouden met de relevante elementen, in het bijzonder met de duur van het verblijf in België, verzoeksters tewerkstelling en verzoekers studies. Verzoekers brengen geen elementen aan die zouden

aantonen dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen. Verzoeker zelf blijkt intussen trouwens zijn diploma middelbaar onderwijs ook te hebben behaald. Het loutere gegeven dat de beëindiging van het verblijfsrecht volgens hen nadelen teweeg brengt, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

3.10. Rekening houdend met wat voorafgaat, moet worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat de bestreden beslissingen steunen op onjuiste feitelijke gegevens of dat de beoordeling die hieraan ten grondslag ligt kennelijk onredelijk is. Evenmin tonen zij concreet aan dat er sprake is van een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en hun particuliere belangen.

3.11. Een schending van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht of van het evenredigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

3.12. De middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vierentwintig door:

I. CORNELIS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS